

de var blevet for høje. Og så er det jo vores opgave at hjælpe hinanden her i Folketinget med at få den slags gode tanker omsat til lovgivning.

Derfor synes jeg, det er dybt skuffende, at ministeren går ud i offentligheden og siger, at hun er enig i, at taksterne er blevet for høje, men når der så kommer et forslag, som ikke er et dramatisk forslag, men som ministeren sagde, bare er at sænke en lille smule – og det er jeg enig i – kan man ikke engang være med på det. Så synes jeg ikke, det ser nemt ud.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Henriette Kjær):

Jamen det at kommunerne fik muligheden for at hæve taksterne fra 30 til 33 pct. – hvor hr. René Skau Björnsson, tror jeg i øvrigt det var, holdt en flammende tale for forslaget – gjorde jo, at vi fik pasningsgaranti. Så det var åbenbart det, der skulle til, og derfor ser jeg da store problemer i at fjerne det igen.

Jeg mener ikke, at min besvarelse er noget vent og se. Jeg synes, det er en dårlig idé at skulle fjerne muligheden for at hæve til 33 pct., hvis man har pasningsgaranti.

Så det, jeg siger at vi skal prøve at se på nu, er, hvorfor der er sket denne store stigning i nogle kommuner, og hvorfor der er den store forskel. Hvorfor kan nogle give et rigtig godt tilbud til forældrene med god kvalitet til en langt lavere pris end andre kommuner, der må langt højere op i pris? Hvad er det, der giver de der forskelle? Det er da interessant at se, og det må vi da lige vente på at man får undersøgt.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg tør næsten ikke stille et spørgsmål mere, for jeg synes, at det bliver værre og værre, jo flere gange ministeren svarer.

Det første svar var, at hun ikke på nuværende tidspunkt vil tage stilling til takststigninger. Så kom jeg til at stille et spørgsmål, og det skulle jeg aldrig have gjort, for så bevægede ministeren sig ud i, at nu er hun helt sikker på, at regeringen ikke vil gøre noget ved de her takststigninger.

Så jeg tror alligevel, jeg spørger: Er det virkelig rigtigt, at ministeren bare siger, at hun synes taksterne er for høje og vil undersøge hvorfor, men ikke engang vil være med til det beskedne forslag – så lille et forslag – om at sænke fra 33 til 30 pct.? Var det ikke, fordi ministeren kom til at

fortale sig, fordi vi er sidst på dagen, at ministeren kom til at sige sådan?

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Henriette Kjær):

Det skal ikke hedde sig, at man ikke kan få et klart svar fra ministeren, men kun et vent og se og rapporter hid og did, så derfor synes jeg bare, jeg vil gøre det klart, at det ikke er noget, der står på min dagsorden.

Men det er da klart, at hvis vi kan se, at der er nogle uhensigtsmæssigheder i de generelle takster, så skal man jo aldrig sige aldrig, men jeg synes også, det er dumt at stikke folk blå i øjnene. Det, jeg godt kunne tænke mig med den undersøgelse, vi nu får lavet, er, at kommunerne skal være bedre til at lære af hinanden i forhold til at drive nogle kvalitetstilbud, men også at gøre det på en så effektiv måde, at man kan holde prisen på et rimeligt niveau for de forældre, der skal betale, men i øvrigt også af hensyn til kommunens udgifter, for det er jo en delt udgift. Så jo bedre man bliver til at styre det her område, jo bedre bliver det for os alle sammen.

(Kort bemærkning).

Lotte Bundsgaard (S):

Socialministeren var meget lidt klar i sin tale, måske fordi socialministeren godt ved, at hun står med en ikke særlig god sag.

Socialministeren brugte også en del af sin tale på at fortælle om, hvad andre partier gerne vil gøre, og jeg vil meget gerne bekræfte, at vi Socialdemokrater godt tør sige klart og tydeligt, at det er for dyrt at få sine børn passet i en daginstitution. Derfor har vi jo fremsat et forslag, hvorefter det maksimalt skal koste 1.000 kr. at få børn passet.

Men mit spørgsmål går egentlig på, at ministeren før i pressen har sagt, at det er blevet for dyrt at få børnene passet, men det mener ministeren altså ikke mere. Kan ministeren klart og tydeligt sige: Nej, det er ikke for dyrt at få børn passet i Danmark? Det er mit første spørgsmål.

Mit andet spørgsmål går lidt på det her regeeringsudvalg, hvor man skal se på børnefamiliernes forhold. Vi har alle statistikkerne, vi kender alle tallene, så nu er det vel bare politikerne, der skal mande sig op og sige, hvad de mener. Men hvor lang tid skal regeringen bruge til det? Hvornår kan vi forvente, at regeringen kommer med et udspil fra det her regeeringsudvalg?